REUNION

2005
1

ČESKÝCH RYTÍŘŮ ŘÁDU SV. LAZARA JERUSALEMSKÉHO · ROČNÍK XXVIII

Dne 26.února 2005 byla slavnostně ustavena Severočeská delegace našeho Řádu

FOTOGALERIE

foto: P. Antonín Forbelský

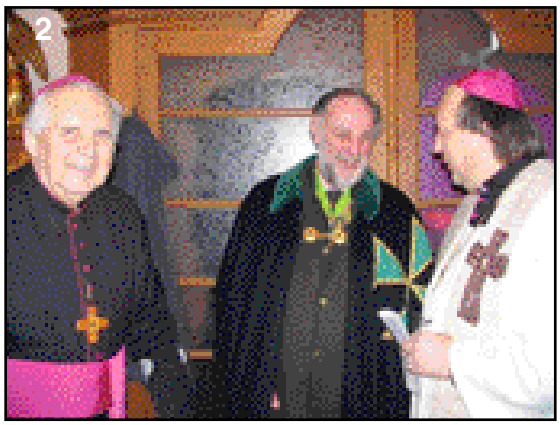

1) *Momentka z ustavení Severočeské delegace, otec biskup Koukl, JE velkopřevor, chev. Ondřej Vanke, bailiv ČVP. V pozadí kapitulář ČVP cfr. Petr Řehoř*
2) *Otec biskup Josef Koukl, emeritní biskup litoměřický, Jeho Excelence velkopřevor, Jan hr. Dobrzenský z Dobrzenicz, otec biskup Pavel Posád*
3) *Praporečník Severočeské delegace cfr. Uhura a strážce meče cfr. Olekšák OLJ*
4) *Momentka z biskupské kaple*
5) *Představitelé biskupství a Severočeské delegace s velkopřevorem. Zleva Jeho Excelence velkopřevor, o. biskup Koukl, cfr. Uhura, o. biskup Posád, cfr. Olekšák a chev. Šantin.*
6) *Velitel Severočeské delegace chev. Miroslav Šantin.*
7) *Rozhovor chev. Bena Ge, velitele Pražské komendy, chev. Kamila Kaliny a chev. Šantina..*

MEZINÁRODNÍ DOHODA VYZÝVAJÍCÍ KE SKONCOVÁNÍ S LEPROU SVATÝ OTEC JAN PAVEL II. UČINIL VÝZVU V DEN, VĚNOVANÝ TRPÍCÍM TOUTO NEMOCÍ

Vatikán, 30. ledna 2005, Zenit.org http://zenit.org

Papež Jan Pavel II. poslal své pozdravy všem nemocným leprou na celém světě a vyzval k dosažení mezinárodní dohody ke skoncování s Hansenovou chorobou jednou provždy.

Papež tak učinil po požehnání Angelus společně s davy shromážděnými na Svatopetrském náměstí dnes, kdy si zároveň připomínáme Světový den trpících leprou.

„V nejchudších oblastech světa tato choroba, přestože je léčitelná, stále postihuje miliony lidí, mezi kterými je mnoho dětí“, poznamenal Svatý otec.

Dopis Pontifikální rady pro zdravotníky, zveřejněný k dnešnímu dni udává, že lepra nebo Hensenova choroba „ je stále přítomná a tragicky smrtelná nejméně v devíti zemích.”

Jan Pavel I. ve svém projevu řekl: „Všem těmto bratrům a sestrám posílám zvláštní pozdravy a ujišťuji je o svých modlidbách, do kterých zahrnuji také všechny ty, kteří jim jakkoliv pomáhají”.

„Doufám, že dohoda mezinárodních společenství bude úspěšná a zcela vymýtí tuto společenskou pohromu” dodal Svatý otec.

DUCHOVNÍ SLOVO K VELIKONOCŮM

Vážené spolusestry, vážení spolubratři !

Dočkali jsme se roku 2005 na rozdíl od jiných řádových členů řádu kteří již zemřeli. Křesťané budou 27. března budou slavit devatenáctistou sedmdesátou druhou Paschu, židé pětitisící šedesátou pátou.

Každý z nás - členů Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jerusalemského - bude slavit Paschu podle svých vlastních let.

Křesťané počítají velikonoce třicet tři let od narození Ježíše Krista, židé od symbolického stvoření světa. My všichni bychom je měli počítat od okamžiku, kdy jsme si poprvé uvědomili, že nejsou pouze hezkými svátky, plnými různých zvyků, nýbrž svátky „Přechodu“.

„Pasah“ hebrejsky znamená prošel. Židé si připomínají, jak anděl smrti prošel kolem příbytků Israelitů v Egyptě a jak oni sami přešli z egyptského otroctví do svobody v zemi zaslíbené.

Křesťané si připomínají přechod Ježíše Krista ze smrti a utrpení do života věčného, vzkříšením z mrtvých. My pak náš vlastní přechod z otroctví hříchu do svobody života věčného. Vzkříšení není něčím, co nás čeká až po smrti, nýbrž co musíme prožít už zde, během našeho pozemského života. Je to něco podobného, jako když je člověk pasován na rytíře. Kandidát - obyčejný člověk -poklekne, pasující se symbolicky třikrát dotkne mečem jeho ramene a pasovaný vstane jako rytíř. Co se stalo během okamžiku pasování? Zázrak? Jestliže tohoto pasování nebyl kandidát hoden nebo napříště nehodlá naplňovat zásady rytířského života, rytířem se nikdy nestal, ani když je držitelem takovétoho titulu.

Mnozí se nazýváme křesťany, ale pokud v souladu s křesťanskou vírou nežijeme, nejsme ochotni k obětem, lásce k nepřátelům, nemáme sílu pomoci bližním, nemáme schopnost skrytých sebezapření pro ně a Pána Boha, nejsme skutečnými křesťany; ještě jsme nepřešli z otroctví do svobody a navzdory tomu, že na tomto světě žijeme již několik desítek let, Paschu jsme ještě neslavili ani jednou.

Myslím si, že život už nás několikrát srazil na kolena a možná, že to byl sám Bůh, který nás oním mečem utrpení a bolesti tiše, ale důstojně vyzýval, abychom nezůstali v prachu pomíjivosti a beznaděje, ale vstali jako opravdiví křesťané. Abychom udělali ten malý krůček, aby Bůh mohl udělat ten nekonečný, abychom přešli ze smrti hříchu do světa zaslíbení a tak prožili toto tajemství vzkříšení už tento rok, už tyto svátky, které nás čekají.

Vzpomeňme na ty naše řádové sestry a bratry kteří už museli projít tím velikonočním přechodem jejich vlastní smrti. Ale také vskříšení! Vzpomeňme každý z nás, je-li to vůbec možné, na všechny ty bratry a sestry, kterým jsme jako rytíři řádu sv. Lazara měli posloužit a pomoci v nemoci či umírání a snad tak neučinili. Vzpomeňme i na všechny blízké, s nimiž společně žijeme - jaký příklad jim dáváme? Odpovídá náš život, skutky, slova, činy, rytířským slibům, které jsme učinili? A snad vzpomeňme i sami na sebe a poprosme Pána Boha samého, aby nám pomohl vstát a učinit onen přechod, jenž po devatenáctisté sedmdesáté druhé nazýváme Paschou, který devatenáct set dvaasedmdesát let nazýváme Vzkříšením...

o.Kornel Baláž, SChLJ

OSLJ PROJEKT POMOCI ASII

Již v posledním týdnu prosince, bezprostředně po ničivé katastrofě, začali po výzvě cfr. Petra Řehoře členové Řádu sv.Lazara zasílat individuální pomoc přes konta ADRA, CHARITA nebo prostřednictvím dárcovských SMS. Pokud nám své příspěvky oznámili, pokládáme za vhodné toto zveřejnit. Souhrnné seznamy z komend, vyjma plzeňské, jsme dosud nedostali. Individuální dárci (bez titulů a hodností):
Alan Maria Uhura 1.000 Kč, Václav Voříšek 5.000 Kč, Tomáš Hlaďo bez udání výše, Miroslav Hoza 2.000 Kč, Věra Šigutová 10.000 Kč, František Kinský 4.100 Kč.
Další sbírka podle rozhodnutí Velké rady byla již kolektivní a peníze shromažďovala almužnice csr.Ivana Hejčová:

Viktor Sušický 500 Kč, Jana Tetourová 1.000 Kč, Ladislav Zámečník 500 Kč, Petr Řehoř + Stavitelství Řehoř s.r.o. 15.000 Kč, Ondřej Vanke 4.000 Kč, Pavel Beneš 1.500 Kč, Miroslav Beránek 400 Kč, Henrieta Tondlová 500 Kč, Jiří Prášek 2.000 Kč, Pavel Kavínek + Advokátní kancelář 12.500 Kč, Lenka Gotthardová 1.000 Kč, Vladimír Stibor 2.000 Kč.

Velká špitálnice OSLJ, Její Excelence dáma Ute Harms GCLJ, GCMLJ nás informovala ve svých dopisech z 11.ledna a 7.února 2005 nejprve o přímých kontaktech s bratry salesiány Dona Bosca a s jesuitským knězem z Bangalore v Jižní Indii. Různé překážky v distribuci darů ze strany vlád postižených zemí, chaos a etnické nepokoje v místě katastrofy a ztráty, způsobené teplým podnebím, ji vedly k názoru zřídit nový projekt pro celý Řád. Tento projekt byl nazván OSLJ Asian Aid Project, tedy Projekt OSLJ pro pomoc Asii. Má v budoucnu zřídit v nejvíce postižené oblasti

zařízení pro pro sirotky, které bude provozováno Řádem sv.Lazara po 15 let. Bude se týkat ústavní péče s výukou, lékařské či ošetřovatelské péče pro dětské klienty - sirotky. Jde o zřízení, správu a provozování takového misijního ústavu pod patronací Řádu, který je v této době velmi potřebný a podobný péči o lepromatosní nemocné, kvůli které byl Řád založen. Nezbytná je řádná kontrola, spolupráce se známými organizacemi a sítí místních spolupracovníků se zkušenostmi a znalostí regionu.

Tato společná práce jistě prospěje těm nejpotřebnějším, stmelí členy Řádu bez rozdílů konfese a přinese další stuhu naděje na starobylý prapor Vojenského a špitálního řádu sv.Lazara Jeruzalémského. Jeho Excelence velkopřevor i Velká rada ČVP projekt vítají a podporují jej. K výše zmíněným dárcům připojuje l0.000 Kč, souhlasí s uložením těchto peněz v pokladně ČVP a s poukázáním prostředků nacelořádové konto pomoci Asii.

chev.Vladimír Stibor, špitálník ČVP

VZPOMÍNKOVÁ EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA ZA OBĚTI PŘÍRODNÍ KATASTROFY

Dne 7. ledna 2005 se v pražské katedrále sv. Víta, Vojtěcha a Václava konala vzpomínková ekumenická bohoslužba za oběti přírodní katastrofy v jihovýchodní Asii.

Shromáždění, které vysílala Česká televize a jehož se vedle hlavy státu zúčastnili též ostatní vysocí ústavní činitelé, předsedal J. Em. arcibiskup Miloslav kardinál Vlk a místopředseda ERC Dr. P. Černý.

Otec kardinál se v první části své promluvy soustředil na přítomné diplomaty z postižených zemí a vyjádřil jim hlubokou účast nad prožitou katastrofou. Dále vyzdvihl náš národ, který svou účastí a finanční pomocí postiženým zemím prokázal, že není lhostejný.

V průběhu bohoslužby zazněly např. skladby „Pie Jesu“ a „Libera me domine“ Gabriela Fauré a vystoupila Schola Gregoriana Pragensis.

Vzpomínkové ekumenické bohoslužby se účastnilo pět členů pražské komendy ČVP v pláštích.

Petr J. Řehoř, OLJ
kapitulář

SLOVO VELKOPŘEVORA

Drazí spolubratři a spolusestry,

od počátku prosince se postupně seznamuji s životem a aktivitami Českého velkopřevorství. Už v tomto raném stádiu musím vyslovit své hluboké uznání oddanosti a nasazení, se kterým se všichni členové věnují svým úkolům.

Všichni dozajista sdílíme hluboký soucit s lidmi postiženými řáděním vlny tsunami v jihovýchodní Asii. A proto bude celý Řád i nadále pokračovat v poskytování středně a dlouhodobé pomoci tomuto regionu.

Pro rok 2005 si ČVP stanovilo plán činností a cílů a velmi mě těší, že se naši členové věnují svým povinnostem „v poli" s velkou vervou. Jeden z úkolů, který musí být velmi naléhavě vyřešen, je sestavení úplné a funkční Duchovní rady a proto vynaložíme veškeré úsilí, aby toho bylo dosaženo.

Vztahy Českého velkopřevorství s velmistrem a řádovou vládou jsou na nejlepší možné úrovni. Náš velmistr, JKV princ Charles-Philippe d`Orleans, vévoda z Anjou, mě požádal, abych všem našim členům tlumočil jeho bratrské uznání a plnou podporu všemu, čemu se naše velkopřevorství věnuje.

Nyní se jako velkopřevor Řádu v Českých zemích obracím osobně na každého z vás. Pevně věřím, že my všichni máme v našem spravedlivém a vznešeném díle společnou úlohu. Nezáleží ani tak na věku, či na možnostech každého z nás, ale na tom, že se ke společnému dílu spojujeme dobrovolně a z vlastní vůle a každý skutek, který nás posouvá blíže k našim cílům má můj hluboký respekt a vděk.

Členy Velké rady budu i nadále podněcovat k tomu, aby každému členovi uložili menší či větší díl osobní zodpovědnosti. Tak bude moci mít každý z nás pocit osobní hrdosti z aktivit, kterým se Řád věnuje.

Jak jsem již dříve napsal, neměl by existovat rozpor mezi devítisetletou tradicí svatolazarského Řádu a řádem v moderním světě. Můj způsob vedení se bude dozajista lišit od způsobu mých předchůdců. Je to dáno tím, že působím na vedoucích pozicích několika mezinárodních korporací a věřím, že způsob řízení ČVP by měl být stejný, jako v mnoha zahraničních charitativních a obecně prospěšných organizacích. Nevidím nic špatného na tom, aby se ČVP snažilo vytvářet více prostředků na své charitativní aktivity nějakým druhem podnikatelské činnosti. Tím by se zároveň snížilo i finanční zatížení našich členů členskými příspěvky.

Úřad, který mi byl svěřen naším velmistrem, svědčí o důvěře a úctě, kterou chci sdílet se všemi bratřími. Jsem hluboce přesvědčen, že právě vzájemná důvěra a úcta nám může do budoucna přinést uspokojení.

Jan hr. Dobrzenský z Dobrzenicz
velkopřevor

INFORMACE Z JEDNÁNÍ VELKÉ RADY

Velká rada ČVP se schází každý měsíc (zpravidla třetí středu v měsíci) podle předem stanoveného plánu jednání. Záměrem je věnovat v jednom měsíci jednání více záležitostem správy velkopřevorství, každý druhý měsíc pak více záležitostem jednotlivých subjurisdikcí (komend, delegací). Tento mechanismus byl zaveden také proto, aby velitelé komend nemuseli jezdit na každé jednání. Nově byl zaveden systém sledování úkolů jednotlivých členů VR. O těchto záležitostech budou samostatně informovat příslušní činovníci ve svých příspěvcích.

JEDNÁNÍ VELKÉ RADY 14. 12. 2005

1. Osobní představení nového velkopřevora

Jeho Excelence Jan hr. Dobrzenský z Dobrzenicz se představil těm členům Velké rady, kteří se s ním dosud nesetkali. Objasnil své kořeny, seznámil přítomné s profesionálním, rodinným a řádovým životopisem a krátce objasnil svojí úlohuv ČVP - reprezentovat autoritu JKV velmistra, sjednocovat Řád, rozšířit jeho regionální působnost, angažovat mladé lidi a vytvořit takové prostředí, v němž budou členové Řádu s radostí sloužit charitě. Nezbytná je ekonomická síla a samostatost. Jeho Excelence velkopřevor se zároveň osobně seznámil s členy Velké rady.

2. Ekonomické záležitosti
Je nezbytně nutné, aby ČVP bylo ekonomicky silné, samostatné a aktivní. Cílem není získávání finančních prostředků pouze od jeho členů, ale zejména z externích zdrojů. Pro další roky by byl ideální poměr mezi příjmy z příspěvků a ostatními příjmy 50:50. Všichni členové ČVP musí přicházet s nápady, kde získat prostředky pro charitativní činnost.

V tomto bodě proběhla i debata o neaktivních členech a těch, kteří dlouhodobě neplní své závazky:
- příspěvek z let 2003 a 2004 od členů bude almužník vyžadovat nekompromisně,
- do neaktivních převést všechny členy, kteří mají dluh více jak 2 roky a nezaplatí do 30.6.2005 své dluhy,
- od r. 2005 požadovat platby i od duchovních,
- byl zaslán dopis chev. Ličkovi o vyjasnění a uhrazení pohledávek za zahraničními členy.

3. Příspěvek kapituláře
Nově jmenovaný kapitulář ČVP, cfr. Petr Řehoř, představil hlavní body svého působení, priority činnosti a návrh na personální obsazení podřízených činovníků.

4. Příspěvek špitálníka
Nově jmenovaný špitálník ČVP, chev. Vladimír Stibor, přednesl svojí představu o činnosti. Hlavním úkolem špitálníka je úzce spolupracovat se svými partnery v komendách a vedením LPS, přicházet s novými návrhy na projekty a zaštítit charitativní činnost celého velkopřevorství.

5. Činnost komend, personální obsazení
V dalším období je velkým úkolem regionální rozšíření Řádu a poskytnutí vyšší samostatnosti jeho regionálním uskupením (komendám a delegacím). V současné době jsou ustaveny tři uskupení:

- Moravská komenda, velitel chev. Ivan Koláčný, KCLJ,
- Pražská komenda, velitel chev. Kamila Kalina, KLJ,
- Severočeská delegace, velitel chev. Miroslav Šantin, KLJ.

Od ustavených velitelů se očekává aktivní zastupování zájmů ČVP a autority Jeho Excelence velkopřevora v jejich regionech. Velitelé komend jsou řádnými členy Velké rady a proto je nezbytná jejich aktivní účast na jejích jednáních, zejména na „velkých“ jednáních, která budou převážně věnována záležitostem komend. Členové Velké rady jsou připraveni v daleko větší míře navštěvovat regionální aktivity komend a na místě projednávat důležité otázky života Řádu.

6. Loajalita členů ČVP
Všichni členové ČVP byli požádáni o vyslovení své loajality vůči nově ustavenému velmistrovi, velkopřevorovi a Velké radě. Ti, kteří nebyli účastni na Kapitule 2004 obdrželi prohlášení loajality poštou jako přílohu Reunionu č. 5.

JEDNÁNÍ VELKÉ RADY 19. 1. 2005

1. Tsunami v jihovýchodní Asii
Velká rada projednala další kroky při zajišťování humanitární pomoci pro tsunami postižené oblasti
a) 1.etapa okamžité pomoci byla zajištěna komendami,
b) 2.etapa je připojení se k připravované dlouhodobé celořádové aktivitě (péče o dětský domov v Indonésii) a bude představovat prostředky ze sbírky od členů dosud deponované csr. Hejčovou a navýšené o 10.000 Kč z řádové pokladny.

2. Personální a organizační záležitosti, členské příspěvky
Velká rada provedla revizi členů ČVP s cílem vyjasnit si jejich rozdělení do komend a provést revizi placení či neplacení členských příspěvků.
a) VR odsouhlasila převedení zasloužilého člena ČVP, chev. Pavla Pokorného, KCLJ do kategorie emeritních,
b) žádné úlevy z placení členských příspěvků z minulých let automaticky nepřecházejí do r. 2005. O finanční úlevu může v odůvodněných případech požádal příslušný velitel komendy,
c) nový adresář ČVP bude vydán v březnu a distribuován řádným členům společně s Reunionem (zdarma, v rámci členského příspěvku),
d) členové, vedení jako neaktivní neplatí členské příspěvky, nedostávají Reunion a pozvánky, neúčastní se kapituly a nemají právo hlasovat,
e) chev. Koláčný obdržel přijímací dokumentaci pro tři postulanty Moravské komendy, p. Pavla Zieglera, pí. Samanthu Glorii Vergoz-Collina-Ziegler a sl. Viktorii Majchrákovou,

3. Plán činnosti komend
Samostatná a plánovaná činnost komend s aktivním zapojením každého člena Řádu je jednou ze stěžejních výzev do dalšího období. O těchto aktivitách bude také referováno na stránkách Reunionu.

4. Plán akcí organizovaných v r. 2005 přímo Českým velkopřevorstvím
ČVP obecně organizuje mezinárodní aktivity, kapitulu, velké řádové svátky a duchovní akce a projekty nad rámec činnosti jednotlivých komend.
V r. 2005 jsou důležitými celořádovými aktivitami:
- **26.2.2005** - zahájení činnosti Severočeské delegace Litoměřice (organizuje Severočeská delegace)
- **30.4.-1.5**. - účast na kapitule Slovenského Velkopřevorství Trenčín (účast: JE. velkopřevor, bailiv, kapitulář, případní zájemci zejména z MK)
- **6.-8.5.** - účast na setkání v Johannisbergu
- **5.6.** - účast na bohoslužbách ke 100. výročí ustavení basiliky minor na Svaté Hoře, Příbram
- září - setkání národních jurisdikcí v Mariazell s investiturou
- **30.9.-2.10.** - Slavkovská iniciativa smíření (organizuje Moravská komenda)

- **8.-9.10.** - Kapitula ČVP vč. oficiálního zahájení činnosti Plzeňské komendy a případnou investiturou, Plzeň
- **17.12.** - svátek sv. Lazara, rytířský den, bohoslužba ke sv. Lazaru, Praha

5. Hospic Štrasburk

VR považuje hospic jednoznačně za důležitou a klíčovou aktivitu Českého velkopřevorství, máme zájem nadále s hospicem spolupracovat na původních cílech, dojednaných v době jeho vzniku. Pro větší efektivitu této spolupráce ČVP navrhne doplnění OS Hospic Štrasburk o další doporučené členy. Na navrhovaném společném setkání by měly být vyjasněny perspektivy další spolupráce.

JEDNÁNÍ VELKÉ RADY 16. 2. 2005

Jednání bylo poznamenáno sněhovou kalamitou a mnohým členům VR nebylo umožněno přijet. Podstatná část jednání byla proto věnována plánování dalších akcí (Severočeská delegace) a společně s přítomným cfr. Rev. Jaroslavem Kratkou záležitostem duchovním.

1. Plzeňská skupina

Zástupci Velké rady informovali o dalších krocích souvisejících s přechodem členů plzeňské skupiny do našeho řádu. Dne 12. února se v Plzni uskutečnilo jednání, které stanovilo další kroky a úkoly pro individuální přechod jednotlivých členů při vyjádření plné loajality k našemu velmistrova velkopřevorovi.

2. Duchovní rada

Velká rada definovala své očekávání od Duchovní rady následovně:

- každý duchovní je přizván k práci v DR
- DR je přímo řízena „výborem dobrovolníků", cca 3 duchovními, z nichž jeden bude jako její tajemník zároveň vikářem o.b. Lobkowicze
- DR by měla mít zavedený elektronický network, užší výbor by se měl sejít minimálně třikrát do roka, plénum DR pak na Kapitule

Duchovní rada působí navenek a dovnitř ČVP:

Navenek:
- každý duchovní je reprezentantem OSLJ ve své církvi, kde popularizuje řád
- každý duchovní alespoň 1 x v měsíci při bohoslužbě zmíní řád, vznese modlitbu za členy, za zemřelé členy, přímluvu za nemocné, opuštěné, trpící a za charitativní činnost řádu

Interně:
- zajištění duchovních aktivit ČVP
- příspěvky do Reunionu
- péče o postulanty
- péče o členy Řádu
- péče o klienty Řádu v jeho charitativních aktivitách

Rev. Kratka připomněl, že v květnu Moravská komenda organizuje rekolekce pro členy řádu z Moravské komendy, VR považuje za výborný nápad připravit během příštího roku tyto rekolekce otevřené pro všechny členy ČVP.

Velká rada projevila vůli k užší spolupráci se Slavkovskou iniciativou smíření. Toto občanské sdružení je dílem našeho zesnulého spolubratra chev. Špatného z Brna. V r. 2005 je tématem „Hudba - nástroj smíření". Technické propojení internetových stránek je jedním z prvních nápadů ke spolupráci.

Považujeme za vhodné, aby nezapadl návrh na uspořádání řádové pouti do Svaté země dle možností (r. 2006 nebo 2007).

Rev. Kratka navrhl, aby se kapitula a investitura v r. 2006 konala na Velehradě. VR tuto nabídku vítá a za vhodný termín považuje 7. - 8.října 2006.

3. Členské příspěvky

Velká rada pověřila csr. Ivanu Hejčovou, aby uhradila členské příspěvky do mezinárodní pokladny. Census členů ČVP pro r. 2005 je 62 členů, členský poplatek za každého člena činí 65 EUR.

4. Receptorie Rtišovice

Byl projednán návrh na zřízení Receptorie („důchodenský statek") Rtišovice. Na ekologické farmě bude pod záštitou ČVP zřízeno několik ubytovacích a pracovních příležitosti pro klienty z dětských domovů, primárně z DD v Hoře sv. Kateřiny. Klienti budou zaměstnanci farmy cfr. Kavinka. ČVP vstupuje do věci jako partnerská organizace, zprostředkující ubytování a zaměstnání pro klienty. Pro zajištění chodu receptorie Velká rada souhlasí s ustavením subjektu na úrovni delegace nebo komendy.

Členové Velké rady souhlasí s návrhem s tím, že ČVP nesmí vzniknout žádné finanční závazky z této činnosti.

5. Nové stanovy

VR zapracuje do stávajících stanov změny, dohodnuté na kapitule v Litoměřicích.

V návrhu nových stanov bude reflektována nová situace v mezinárodním dění Řádu. Nové stanovy budou reflektovat a respektovat staré tradice Řádu a ČVP a budou maximálně jednoduché, jednoznačné a kompatibilní s novými mezinárodními stanovami OSLJ Int.

Ondřej Vanke, KCLJ
bailiv ČVP

VÍTÁME V NAŠICH ŘADÁCH SPOLUBRATRY Z PLZNĚ !

Od jara minulého roku probíhala s členy Maltské obedience Řádu sv. Lazara jednání, směřující k jejich vstupu do českého velkopřevorství. Již předčasem se rozhodli o přestup dva naši spolubratři z Prahy, v polovině února 2005 pak vyvrcholila jednání o přestupu s členy Plzeňské komendy, která byla pozorně sledována mezinárodním sekretariátem našeho Řádu. Naše řady tak nejpozději na investituře v říjnu posílí nejméně sedm dalších nadějných spolubratrů z Plzně. Všechny je zároveň jménem Jeho Excelence velkopřevora a doufám, že i jménem vás všech, v českém velkopřevorství srdečně vítám.

Členové Plzeňské komendy se dlouhodobě starají o nemocné v tamním Hospici sv. Lazara a vyvíjejí i jiné charitativní aktivity. Jejich přestup potvrzuje trend, který můžeme v poslední době pozorovat všude na světě, vždyť v těchto dnech je dokončováno jednání s celou národní jurisdikcí Itálie, jejichž tři sta členů se rozhodlo vyjádřit loajalitu 49. velmistrovi, JKV princi Charles-Philip d`Orléans, vévodovi z Anjou a stát se členy naší obedience. Vstup našich spolubratrů z Čech do Českého velkopřevorství se nepočítá na stovky osob, jsme však zcela přesvědčeni, že se jedná o nadšené a zapálené spolubratry, kteří budou pro naše společenství velkým přínosem. I proto rozhodl Jeho Excelence velkopřevor o jejich přijetí do Českého velkopřevorství v těch řádových hodnostech, kterých až doposud v řadách Maltské obedience dosáhli. V dalších Reunionech pak samozřejmě zveřejníme naše spolubratry v pravidelném okénku nově přijímaných.

Přejeme všem spolubratrům mnoho zdaru a duchovně podnětného prostředí v Českém velkopřevorství a vítáme je pod praporcem svatého Lazara při službě těm, kteří si sami pomoci nedovedou.

Ondřej Vanke, KCLJ
bailliv ČVP

ZPRÁVA O ZALOŽENÍ SEVEROČESKÉ DELEGACE

Již během jednání kapituly 27.11.2004 bylo oznámeno ustavení Severočeské delegace a jmenování jejího velitele na území litoměřické diecéze.
V sobotu 26.2.2005 navštívila šestičlenná delegace řádových členů Jeho Excelenci Msgre. Pavla Posáda, 19. sídelního biskupa litoměřického. Biskup během audience vyslechl zprávu o dosavadní činnosti členů na území diecéze, kterou přednesli baili chev. O. Vanke a velitel chev. M. Šantin. Jeho Excelence hr. Dobrzenský pak nastínil záměr dalšího vývoje. Otec biskup zdejší činnost řádu uvítal. V 11. hodin se členové řádu a pozvaní hosté shromáždili v residenční kapli sv. Vavřince, kde otec biskup za asistence kněží posvětil nový prapor, meč a velitelskou hůl Severočeské delegace. Každý z jednotlivých úkonů uvedl velmi povzbudivými slovy. Na závěr ceremonielu udělil požehnání všem přítomným a celému dílu. Do úřadu velitele byl Jeho Excelencí velkopřevorem hr. Dobrzenským z Dobrzenicz uveden chev. Miroslav Šantin. Následoval společný oběd, kde vládla velmi přátelská atmosféra.

chev. M.Šantin

Slovo velitele Severočeské delegace.
Bylo dávným přáním, aby se svatolazarští rytíři rozšířili také na sever Čech. Podařilo se zde shromáždit skupinku, která se při posledních investiturách rozrostla o další dva spolubratry. Všem je dobře znám pohnutý osud příhraničních a pohraničních oblastí. Také zde, v litoměřické diecézi, se nacházíme na poměrně velkém vysídleném území, kde téměř ze dne na den ustal život, kde Bůh byl vytěsněn do nejzazších koutů lidské mysli. Nachází se zde po několik generací pole neorané, ale jistě velmi plodné, očekávající naši pomoc a práci. V posledních letech se daří kulturu „severu" měnit a utvářet podle zapomínaných křesťanských hodnot. Řádové práci se takto otevírá velká široká škála možností. Nejde to však s sebou nebezpečí konat mnohé a neudělat nic. Proto je třeba obezřetný výběr činnosti, kterou budeme schopni zvládnout.

I přes malý počet členů můžeme již nyní nabídnout několik aktivit. Vznikli jsme jako skupina praktikujících křesťanů, práce na poli duchovním je tedy zcela samozřejmá. Společné modlidby, bohoslužby a pouti, by měly tuto stránku dále naplňovat. Jako „špitálníci" nemůžeme opomenout pomoc potřebným. Z předchozích let zdejšího působení ČVP, LPS a našich členů je zde založeno několik okruhů pomoci, která se věnuje: dětem v domově v Hoře sv. Kateřiny,postiženým v domově ve Snědovicích a seniorům v domově v Jindřichovicích po Smrkem. Nyní se nabízí možnost koordinovanější a účinnější pomoci. Vítáme myšlenku zapojení členů ČVP do „projektu Rtišovice" Jako rytíři se také budeme snažit dát své budoucí komendě pevnou konstrukci a řád, abychom pak řádem vedeni dobře sloužili svým bližním. Za ustavení Severočeské delegace děkujeme, vyprošujeme si Boží požehnání a od všech členů řádu bratrskou pomoc.

chev. M.Šantin
velitel Severočeské delegace

FOTOGALERIE Z LITOMĚŘIC 26. 2. 2005

Více fotografií z ustanovení Severočeské delegace najdete na internetové adrese: **HYPERLINK "http://www.forbelsky.com"**

FILIPOVSKÁ POUŤ

Filipov-Jiříkov, či také Phillippsdorf bei Georgswalde, malá vesnička stojící přímo na česko-německé hranici u Rumburka. Nelišila by se od jiných téměř vylidněných obcí „našeho severu", kdyby zde nestála ohromná novogotická basilika. Proč ?

Německá dívka Magdalena Kadeová už léta ležela stižena krutou nemocí, projevující se mimo jiné zapáchajícími, mokvajícími vředy. Nemocná nejprve vykonává domácí práce, s postupující nemocí téměř nehybná leží a modlí se. Je navštěvována lékařem a knězem. Zkoušené rodině, která se statečně o svou nemocnou stará, nedávají lékaři již žádnou naději. Magdalena nevýslovně trpěla, zvláště když ji několikráte nehybnou museli převážet na vozíku. Připravovala se na konec svého života.

Stalo se to 13.ledna roku 1866 ve 4 hodiny ráno. Magdalena, nemohla stále spát a tak se jako vždy modlila k Panně Marii Bolestné, jejíž obrázek visel před její postelí. Pojednou vidí, že obraz jakoby zvnitřku ožil, před postelí přibývá světla a v něm postava Matky Boží.

V úžasu se Magdalena posazuje a slyší Mariin utišující hlas ,,Mein Kind, von jetzt an heilts" Dítě moje, od teďka se uzdravíš ! Magdalena se hlasitě modlí a začne zpívat Magnifikat - Velebí má duše Hospodina, a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli, neboť shlédl na svou nepatrnou služebnici ... Hlasitá modlitba a zpěv budí obyvatele domku. Napadne je prohlédnout rány na jejím těle, jsou téměř zhojeny, zůstává jen malý flíček, který časem zcela zmizí. Všichni vydechnou
„ Zázrak" a společně modlidbou děkují za uzdravení. Celá věc se velmi rychle roznesla...

Do „milostného domku" začínají brzy přicházet nejenom místní katolíci a protestanti, ale poutníci z celých zemí. Všichni chtějí vidět místo zázračného uzdravení.

Často se v domku vystřídaly za den i stovky lidí. Mnozí přiváželi své nemocné, kladli je na Magdalenino lůžko, docházelo k dalším zázračným uzdravením. V květnu 1866 byla světnice vyklizena a sloužila výhradně jako kaple. Ze starého stolku byl zbudován oltářík, na němž stále hořely svíce. Na místo na podlaze, kde Magdaléna viděla stát Pannu Marii, položili nádherně vyšívaný polštář. Lidé zde již nemluvili jen zpívali a modlili se. Už to byla svatyně, do které putovala procesí poutníků.

Dne 8. ledna 1867 došlo k dalšímu zázračnému uzdravení. Do milostného domku přinesli z nedalekého Jiříkova téměř mrtvou Magdalénu Langhansovou. Položili ji na Magdaleninu postel a dívka, která již 11 let ležela chromá, neschopná se ani obrátit, vstala z lůžka úplně zdravá.

Biskupská komise složená i z kněží a lékařů potvrdila nevysvětlitelná uzdravení. Místo se stalo oficiálním poutním místem. Na místě domku Kadeových vyrostla kaple a pozdější velká basilika Panny Marie Pomocné. A v historii bychom mohli dále pokračovat...

Většina z nás žijících na ,,severu" zný Filipov velmi dobře a snaží se sem připutovat. Lazarští rytíři jsou zde také známí, vždyť již několik let patří mezi poutníky.

Náš Řád sv. Lazara uctívá Pannu Marii zvláště v tajemství ,,Salus infirmorum - uzdravení nemocných", proto je zde naše účast samozřejmá.Není snad dalšího poutního místa, kde by byla hlavní pouť v malé vesničce slavena za účasti mnoha set věřících, kněží a biskupů, vprostřed noci za lednového mrazu. Filipovská pouť je tak dokonale spojena s osobní obětí každého poutníka.

chev. M.Šantin

MORAVSKÁ KOMENDA

Po kladném vyjádření Velké rady ČVP k charitativnímu projektu společné péče o osamělé klienty přebývající ve stacionářích o.s. Naděje, pobočka Brno, došlo ke konzultaci a osobnímu jednání s ředitelem brněnské pobočky Ing. J. Slámou. Při něm si jednotliví členové komendy včetně postulantů zvolili to z brněnských zařízení, která jim bude místně nejlépe vyhovovat z hlediska jejich bydliště nebo pracoviště. Po Novém roce se tedy měli jednotliví členové přihlásit u vedoucí pracovnice vybraného stacionáře a na její doporučení navázat osobní kontakt s klientem-pacientem, kterému do budoucna nahradí chybějící kontakt s životem za zdmi stacionáře. Blížící se vlna chřipek však dosud neumožnila tyto kontakty vytvořit, protože riziko přenesení nákazy mezi staré osoby většinou již se sníženou imunitou by mohlo mít pro chod celého stacionáře nepříznivé důsledky.

Úkolem nás - "adoptivních příbuzných" - budou pravidelné návštěvy ve stacionářích, klientům schopným pohybu budeme poskytovat např. doprovod při návštěvě zahrady či parku, zvláště schopným osobám umožníme svým vlastním automobilem výlet do přírody, na výstavy nebo do jiného kulturního zařízení podle jejich zájmu. Tím se budeme snažit zpříjemnit těmto lidem, kteří již většinou ztratili všechny příbuzné a blízké, jejich osamělý život a přesvědčit je, že ještě existují lidé jimž jejich osud není lhostejný. Spolu se členy komendy se do této činnosti zapojí i postulanti manželé Zieglerovi z Kotvrdovic v okrese Blansko, duchovní rev. J. Kratka a podle možnosti i O. J.Budil O.S.A slíbili mimo dohodnutou duchovní službu v těchto zařízeních uspořádat pro klienty bohoslužby nebo poskytnout další služby duchovního charakteru.

Zde bude využito i pověření službou akolyty Ing. K.Křivánka. Naše spolusestra Karla Floriánová ze Staré Říše realizuje svoji pomoc nemocným v pražském hospici sv. Lazara a rozšířila ji i o působení v zahraničí, v Israeli a ve Francii.

Díky postulantce Viktorii Majchrákové, studentce brněnské JAMU budeme schopni klientům Naděje zajistit i několik hudebních a pěveckých pořadů na zpestření jejich pobytu ve stacionářích.

Náš postulant Jaroslav Navrátil již řadu měsíců ve svém volném čase dochází jako dobrovolný pečovatel vypomáhat do hospice sv. Josefa v Rajhradu u Brna. Toto charitativní zařízení spolu s řádem Kongregací sester těšitelek Božského srdce Ježíšova a diecézní Charitou v Brně pečuje o onkologicy nemocné v terminálním stádiu jejich choroby.

Věříme, že současná nepříznivá situace brzy pomine a my budeme moci začít se svojí činností. Na pomoc jihovýchodní Asii poskytli členové MK a postulanti finanční pomoc adresovanou ČKCH a našemu ČVP v prokazatelné výši 9.200 Kč, ostatními cestami (SMS, sbírky při bohoslužbách a jiné) cca 700 Kč.

LPS vedená chev. Karlem Křivánkem se podílela na vysoce úspěšné tříkrálové sbírce pro českou katolickou charitu a v neoficiální soutěži v rámci své farnosti vybrala na pomoc jihovýchodní Asii jíž byla sbírka určena, největší obnos.

chev. I. Koláčný, KCLJ
velitel Moravské komendy

SV. BASIL VELIKÝ
ARCIBISKUP CESAREJE V KAPADOCII

Křesťanství v Kapadocii vděčí za své rozšíření misijní horlivosti sv. Řehoře Thaumaturga [Divotvůrce] (asi 213-270), Origenova žáka. Ten byl duchovním otcem Makriny, babičky sv. Basila, který se narodil roku 330 v dobře situované křesťanské rodině. To mu umožnilo vynikající vzdělání jak v klasické literatuře a filosofii, tak i v křesťanské teologii. Studoval doma v Cesareji, v Konstantinopoli a v Aténách (351), kde byla tehdy ještě otevřena pohanská akademie. Tam se také seznámil se sv. Řehořem Theologem. Spolu s ním a se svým rodným bratrem sv. Řehořem Nysským tvoří trojici tzv. kapadockých otců, které církev nazývá „učiteli a velekněžími celého světa".

Po návratu ze studií v Aténách byl po nějaký čas učitelem rétoriky, záhy se ale dal pokřtít a nastoupil dráhu odříkavého života. Putoval po nejznámějších místech mnišství v Sýrii a Egyptě, sám se roku 358 jako poustevník usadil při řece Iris poblíž Neocesareje.

Tam seprohloubilo jeho přátelství se sv. Řehořem Theologem, když spolu působili jako kazatelé - misionáři.

Později se vrátil domů a na statcích své rodiny založil vlastní malé mnišské společenství. Jeho pokojný mnišský život ale netrval dlouho. Pozvání ke dvoru svého bývalého spolužáka z Atén císaře Juliána odmítl, ale roku 364 vyhověl povolání biskupa Eusebia do Cesareje, aby bránil pravoslavnou víru proti ariánskému císaři Valenovi. Tehdy byl vysvěcen na kněze.

Roku 370 nastoupil po Eusebiovi na katedru cesarejského biskupa a tento úřad zastával až do smrti (379). V těch letech věnoval mnoho úsilí zápasu s ariány, vedenými Eunomiem a s pneumatomachy, popírajícími božství svatého Ducha.

Mimo své učenosti a rozsáhlých schopností dosáhl sv. Basil i veliké osobní svatosti. Společně s velkým organizačním talentem tak nesmazatelně ovlivnil východní mnišství v jeho struktuře i výrazu, což se zachovalo dodnes. Nesmrtelným památníkem Basilovy velikosti se stala i řada vybudovaných institucí, jež založil za branami Cesareje. Kromě chrámu a biskupské residence to byly špitál a hostel pro poutníky achudé, v nichž zavedl systematickou péči o potřebné, tedy praxi do té doby vlastně nevídanou.

Sv. Basil byl také plodným teologickým spisovatelem. Kromě rozsáhlé sbírky dopisů je třeba zmínit pojednání O svatém Duchu a tři Knihy proti Eunomiovi. Spolu se sv. Řehořem Theologem sestavili výběr z Origenových textů, nazvaný Filokalia. Jako pastýř a teolog vyvinul velkou snahu o smíření semiariánů s církví, resp. o jejich přijetí nicejského pojmu homoúsios [stejné podstaty]. A tak nedlouho po jeho smrti konaný 2.všeobecný sněm (381) byl jakoby poctou jeho usilování.

Svátek sv. Basila Velikého slaví církev 1. ledna.

igumen
ThDr. Marek Krupica, ThD., ChLJ

MAGISTRÁLNÍ DEKRETY

Všem členům Řádu se oznamuje, že JKV princ Charles-Philippe d`Orléans, vévoda z Anjou vystavil následující magistrální dekrety, kterými jmenoval činovníky Řádu (rok/měsíc/den/číslo jednací):

04/09/27/001
Velkobaili - Francie
Jeho Excelence plk. Philippe Jourdain GCLJ
04/10/07/001
Velkopřevor - Rakousko
Jeho Excelence hrabě Alfred von Spernbour GCLJ
04/10/20/002
Conseil Aulique
prezident Jeho Excelence markýz Henri de Thoran GCLJ GCMLJ
04/10/20/003
Velkopřevor - Rumunsko
Jeho Excelence Dr Axel Mittelstaedt GCLJ GCMLJ
04/10/25/004
Velký referendář
Jeho Excelence Dr Eckhard Stegenwallner GCLJ
04/10/12/005
Velký kancléř
Jeho Excelence hrabě Philippe Piccapietra GCLJ GOMLJ
04/10/18/006
Velkopřevora a zvláštní delegát OSLJ - Maďarsko
Jeho Excelence Dr László von Deak GCLJ
04/11/03/007
Velký maršál
Jeho Excelence Dr Marcel Herpers GCLJ CMLJ
04/11/06/008
Pobočník velmistra
chev. pplk. Edmond Fokker van Crayestein KLJ
04/11/11/010
Velkobaili emeritus - Rakousko
Jeho Excelence Norbert Macheiner GCLJ
04/11/22/011
Herold
chev. Frédéric Luz KLJ
04/11/25/013
Velkopřevor - Česká republika
Jeho Excelence hrabě Jan Dobrzenský z Dobrenicz GCLJ
04/11/25/014
Duchovní převor - Česká republika
Jeho Excelence biskup František Lobkowicz OPraem EGCLJ
04/12/14/015
předseda Řádové vlády
Jeho Excelence John Kerry Keane GCLJ GCMLJ
04/12/14/016
Velký špitálník
Jeho Excelence Ute Harms GCLJ GCMLJ
04/12/16/017
1. jízdní regiment Sv. Lazara, Švýcarsko
velící důstojník chev. Peter Pfändler KCLJ
05/01/10/01
Velký sekretář
Jeho Excelence Aaron Kiely GCLJ
05/01/19/02
Velký visitátor
Jeho Excelence Dr Wolfgang Breitenthaler GCLJ

Ondřej Vanke, KCLJ
bailiv ČVP

BISKUP MOŘIC PÍCHA, NOSITEL VELKÉHO KŘÍŽE OSLJ

Dvaadvacátým biskupem královéhradecké diecéze se stal ThDr. Mořic Pícha (* 18. dubna 1869 Šebetov, okr. Blansko). Po teologických studiích v r. 1897 byl ceremonářem pražských arcibiskupů a osobním tajemníkem arcibiskupa Leo Skrbenského. V roce 1912 se stal metropolitním kanovníkem u sv. Víta, generálním vikářem a po mnoha letech práce pro pražskou arcidiecézi byl 22. října 1931 jmenován královéhradeckým biskupem a o měsíc později byl konsekrován arcibiskupem Karlem Kašparem a biskupy A. Podlahou a J.Remigerem. Po příjezdu do Hradce Králové při slavnostním uvítání řekl: „Přináším dobrou vůli a snahu a přeji si jen vaší lásky. Bude-li mezi námi panovat mír, pochopení a vzájemná láska, bude Hradec opravdovým hradem míru a pokoje…“

V roce 1937 se v Hradci Králové z jeho iniciativy konal diecézní eucharistický sjezd, jehož se zúčastnily tisíce věřících. Mořic Pícha věnoval velkou pozornost charitativním otázkám a podpoře charitativních institucí. Příkladně spravoval svěřenou diecézi, sledoval vývoj misionářské činnosti, zasloužil se o oprav chrámů (mj. generální oprava katedrály Sv. Ducha) a jiných památek.

Za heslo svého biskupského znaku si zvolil ,,SOBRIE JUSTE PIE” (mírně, spravedlivě, zbožně). Dne 17. prosince 1940 obdržel velkokříž řádu sv. Lazara a stal se tak prvním královéhradeckým biskupem - členem Řádu. Náš současný emeritní duchovní převor, otec arcibiskup Karel Otčenášek (světícím biskupem královéhradeckým od dubna 1950) tak pokračuje v jeho šlépějích.

Po r. 1948 byla činnost diecéze velmi omezena a její struktura byla rozbita, takže zde byl náboženský život zcela ochromen. Biskup Mořic Pícha zemřel 12. listopadu 1956 a byl pohřben na hřbitově v Chraštici.

Literatura:
J. Francek, J.Jakl: *Biskupové královéhradečtí, 1990*
V. Hrubý, O. Nepilý, P.Brabec: *Královéhradecká diecéze, 1994*
P.Pokorný: *Biskupové Čech, Moravy a Slezska po roce 1918 a jejich znaky, 1992*

Ondřej Vanke, KCLJ

SPOLUPRÁCE ČVP S DĚTSKÝM DOMOVEM HORA SV. KATEŘINY NA MOSTECKU

Podpora a spolupráce s Dětským domovem Hora sv. Kateřiny trvá již od roku 2001.
ČVP každoročně poskytuje a hmotně zajišťuje mikulášskou a vánoční nadílku pro tyto opuštěné děti. Forma hmotného daru měla a má charakter balíčků a dárků, které si děti přály a na které v rozpočtu domova málokdy zbývaly finanční prostředky. Toto zařízení se nachází v drsnějších horských podmínkách Krušných hor. Vesnice Hora sv.Kateřiny neskýtá moc možností pro dětské duše, byť vedení tohoto domova se snaží ze všech sil, aby děti nepociťovaly ztrátu rodinného zázemí tak citelně. Dětská duše je velmi citlivá a zranitelná, snad i proto jsem kontaktovala tamní vedení a nabídla jsem jim pomocnou ruku jako členka našeho společenství.

Věřte, málokdo z nás si umí představit pocit, když k vám vztahuje čtyřleté děcko ručičky a říká „ teto, přijde zase Mikuláš, já se tak těším”. Vím, že ne všechny děti jsou bezproblémové, že s některými je moc těžká práce, ale ne svojí vinou mají ty svoje dušičky tak pošramocené, ne svojí vinou se dostaly do dětského domova, ne svoji vinou mají některé špatné návyky, kterých se musejí zbavit převýchovou.

Děti jsou velmi zranitelné, a to od útlého věku do rádoby dospělosti. Proto jsem navázala spolupráci s tímto domovem a jsem velmi potěšena, že další spolupráce bude pokračovat i v dalších letech. Díky podpoře ČVP mohly každoročně, počínaje rokem 2001, děti v tomto domově přivítat Mikuláše a prožít radostněji vánoční svátky.

Spolupráci, nejen na úrovni zajišťování a poskytování balíčků pro děti, jsme rozšířili o projekt „Rtíšovice", který spočívá v tom, že náš postulant Dr.Kavinek buduje sociální a pracovní centrum pro děti, které musejí opustit domov, až už z důvodu plnoletosti, nebo dokončení studia po dosažení plnoletosti a nemají žádnou možnost uplatnění v reálném světě dospělých a nemají vůbec žádné rodinné zázemí. Tato spolupráce,objasnění projektu a možnost umístění dětí byla nabídnuta vedení tohoto domova při osobní návštěvě v domově zástupci ČVP a to kancléřem Ondřejem Vankem a postulantem JUDr.Kavinkem počátkem listopadu loňského roku. Tento projekt je dlouhodobý a jeho vývoj budeme dále monitorovat prostřednictvím článků v dalších číslech Reunionu.

***A teď něco málo informací o vánocích na horách**.*
I v uplynulém roce 2004 tomu, za pomoci ČVP, nebylo jinak. Ve spolupráci s vedením domova zajistili členové ČVP mikulášské a vánoční balíčky, které byly předány 4.prosince 2004 paní ředitelce Haně Řebíkové. Velmi nás potěšilo pozvání na štědrovečerní večeři, obohacenou kulturním programem, které zajišťovaly děti samy.

Jak už je dlouholetou tradicí v tomto domově, štědrovečerní hostina se zde pořádá 22.prosince, a to čistě z praktických důvodů. Některé děti z hodně slabých sociálních rodin mohou alespoň na vánoční svátky být s rodiči, pokud si to děti přejí.Ostatní,které zůstávají, jsou hosty v rodinách svých vychovatelek.
Jako každý rok i v loňském roce obdrželo ČVP vřelé pozvání na tuto štědrovečerní hostinu.

V minulých letech jsem hájila barvy ČVP já osobně, jelikož mé bydliště je v Mostě, ale k mému velkému potěšení se v roce 2004 ujal návštěvy a pozvání přijal náš kancléř a bailiv Ondřej Vanke spolu s naším postulantem JUDr.Pavlem Kavinkem.

Tato návštěva a „generálka" oslav vánočních proběhla velmi vstřícně a konstruktivně.

Reakce ze strany vedení i ze strany našeho kancléře a našeho postulanta byly upřímné a já nabyla dojmu, že na naše zástupce tato návštěva a společné oslavy vánoc společně s dětmi tohoto domova na ně udělaly ten nejlepší dojem.

Společná večeře, přednes vánočních koled a společné posezení se zástupci domova přispěla k upevnění vztahů a já mohu pouze kvitovat a děkovat, že si tito naši zástupci našli ve svém nabitém programu chvíli a jeli s dětmi čas vánoc oslavit a tím tak vyjádřit nejen naši materiální, ale hlavně duchovní a morální podporu.

Věřte, a s tím budou určitě ti, kteří domov za ČVP navštívili, že pohled na rozjařené dětské oči je něco, co člověka zahřeje a potěší.

V letošním roce a v dalších letech bych byla velmi ráda, kdyby tato spolupráce pokračovala a byla ku prospěchu dětí, ale i ČVP a předem děkuji za morální podporu mého přání.

V minulém čísle našeho občasníku Reunion bylo otisknuto poděkování od zástupců dětského domova Hora sv.Kateřiny za poskytnutí hmotný dar.

I já si teď dovoluji svým jménem, si dovoluji poděkovat těm, kteří v minulém roce poskytli jakýkoliv dar pro naše účely, kteří navštívili tento domov, kteří i nadále budou podporovat tuto spolupráci.
Ještě jednou děkuji.

csr. Ivana Hejčová, almužník ČVP
foto: Ondřej Vanke

Občanské sdružení Hospic Štrasburk, Bohnická 12/57, 181 00 Praha 8 - Bohnice

České velkopřevorství
Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského
p. Ondřej Vanke, KCLJ, kancléř
Karlova 28,
110 00 Praha 8

Vážený pane kancléři,

Dovolte, abych Vám a Řádu poděkoval za zajištění a organizaci benefičního koncertu, konaného v prospěch Hospice Štrasburk dne 17. 12. 2004, v jehož průběhu byl předán výnos sbírky a dobrovolného vstupného zástupci Hospice Štrasburk.

Tento benefiční koncert, v pořadí již druhý, přispěl dvojím způsobem, za prvé finančně, za druhé zvýšil povědomost o hospici mezi veřejností.

Doufám, že i v roce 2005 budeme společně v této tradici společně pokračovat.

S pozdravem

Ing Josef Heller, MBA
sekretář SR OS Hospic Štrasburk

České velkopřevorství řádu sv. Lazara Jeruzalémského.
k rukám paní Hejčové
Jakovcová 1
110 00 Praha 1

V Plzni dne 21. 2. 2005

Věc: **Poděkování za sponzorský dar**

Vážení přátelé,

chceme Vám tímto velmi poděkovat za Váš sponzorský dar ve výši 15 000,- Kč, který jste věnovali sdružení „Porozumění" – Sdružení nevidomých a slabozrakých ČR Plzeň na poskytování sociálních služeb pro zrakově i jinak zdravotně handicapované klienty.

„Porozumění" je neziskovou organizací působící na poli poskytování sociálních služeb od roku 2002. Jsme tedy poměrně nově vzniklou organizací, a proto se neustále potýkáme s nedostatkem finančních prostředků. Je to tím, že nedostáváme dotace ve výši 100 % nákladů na projekt od MPSV ČR a KÚPK a jsme tedy závislí i na sponzoringu. Z tohoto důvodu jsme Vám opravdu moc vděčni za finanční dar, díky kterému se dostane pomoc k těm nejpotřebnějším. I s Vaším přispěním tak dáváme těmto lidem naději, že i oni s tak těžkým handicapem mohou žít plnohodnotným způsobem života ve svém domácím a přirozeném prostředí.

Ještě jednou děkujeme za pochopení a laskavou pomoc, kterou nám poskytujete každý rok. Hodně nám pomáháte. Přijeďte se k nám podívat, jste srdečně zváni. Vaše návštěva by nás velmi potěšila.

S pozdravem

Jana Kvochová, ředitelka
„Porozumění" - Sdružení nevidomých
a slabozrakých ČR Plzeň
Hlinská 4, 312 00 Plzeň
IČ: 26529349

RYTÍŘI ZELENÉHO KŘÍŽE

V polovině prosince minulého roku vyvrcholil projekt, od jěhož prvotního nápadu uplynuly tři roky. Během půl roku byl totiž připraven a v cyklu Cesty víry dvakrát odvysílán (12. a 14. prosince 2004) dokumentární film o našem Řádu. Půlhodinová stopáž byla věnována zasvěcenému povídání o Řádu, o hospici Štrasburk a významná část byla také věnována záběrům z inaugurace našeho velmistra v Orléans. Česká televize se totiž zúčastnila - jako jediný televizní štáb - této události.

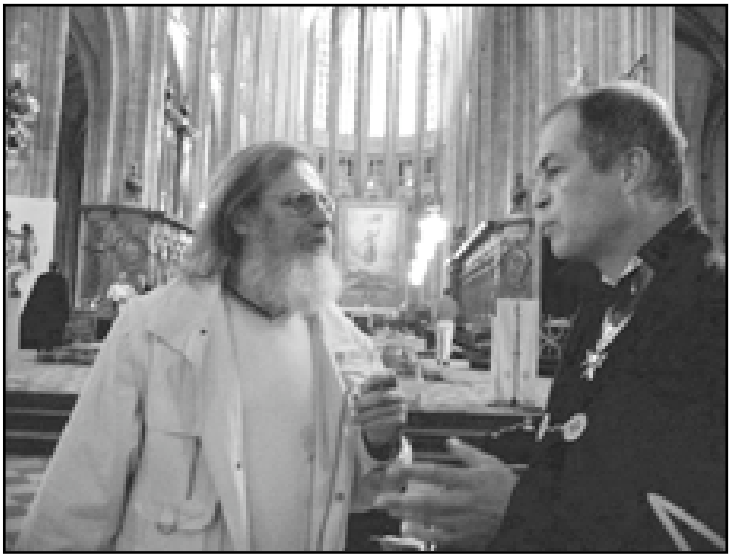

Přípravy pořadu se velmi profesionálně ujali redaktoři ČT Lada Arnautová a Michal Mahdal, v dokumentu vystoupila řada členů ČVP se svým vyznáním k Řádu. Filmem citlivě doprovázel diváky chev. Z. Susa.

České velkopřevorství, cfr. P. Řehoř a chev. Z.Trefný finančně přispěli k uskutečnění tohoto projektu. Velkopřevor a členové Velké rady vyjadřují svůj dík všem, kteří se na přípravě dokumentu podíleli a rozhodli o ocenění pí. Arnautové a p. Mahdala zásluhným křížem ČVP, který jim bude předán při vhodné příležitosti. České velkopřevorství zároveň dostalo k volnému nekomerčnímu použití profesionální videozáznam tohoto filmu. V současné době je digitalizován a vydáme ho jako propagační DVD.

Závěrem zbývá konstatovat, že redakce náboženského vysílání musí v nových podmínkách ČT omezovat své aktivity. Máme velké štěstí, že dokument byl natočen a bude to pravděpodobně na dlouhou dobu jediný ucelený film o Řádu.

pan Martin Mahdal dojednává podrobnosti natáčení v katedrále v Orléans s chev. Janem Štvánem

NEJMLADŠÍ ČLENKA ŘÁDU

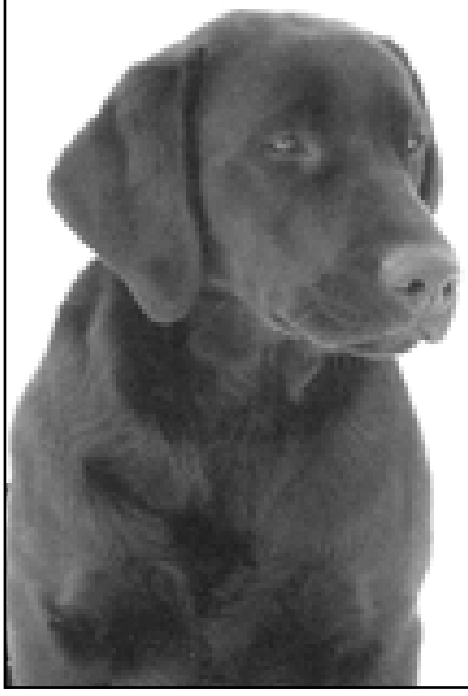

Budoucí záchranář(ka) se jmenuje
Cherry z Javorového Dvora, narozena 12.8.2004, nyní váží cca. 15kg.

Zatím navštěvuje psí školku, kde se učí základy poslušnosti a dalšího žádoucího psího chování, zanedlouho ji čekají první zkoušky a soutěž krásy. Budeme dále informovat.

Petr.J.Bakeš
postulant

REDAKČNÍ RADY - OPRAVA

V Reunionu, který by měl vyjít před řádovým dnem, to je č.2005/4, se omylem objevilo datum uzávěrky z předchozího čísla. Za to se Vám omlouváme.

Uzávěrka Reunionu č.2005/4 tedy bude **12.9.2005** a redakční rada **14.9.2005**

VZOR VIZITEK ČVP

Podklady pro zhotovení vizitky:
akademický titul
jméno a příjmení
řádová hodnost ve zkratce
funkce v ČVP, příp.hodnost vypsaná slovy
adresa privat, telefon,fax, E-mail
adresa do zaměstnání, telefon, fax, E-mail

Pokud některou z uvedených položek neuvedete, nebude na vizitce zveřejněna !

V případě zájmu zasílejte výše uvedené údaje spolubratru V.P.Sušickému na:
E-mail: tisk@pankrac.cz
Fax: 261 222 486
Adresu: Agentura Pankrác s.r.o.,V.P.Sušický - jednatel
Na Bitevní pláni 38,140 00 Praha 4

Cena: 100 ks dvoubarevných vizitek pro členy ČVP - 200,-Kč (tisk ofset)

VZOR:

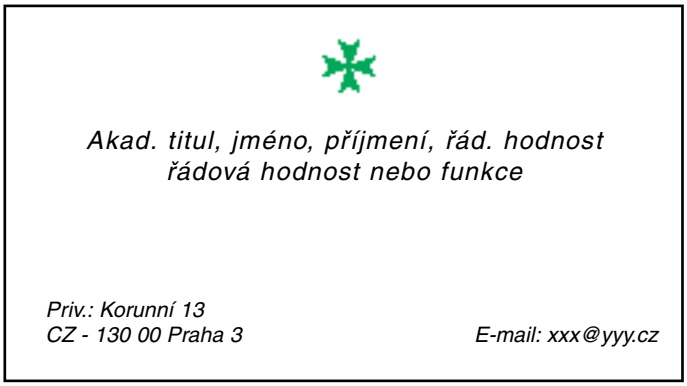

- **Příspěvky do dalšího čísla Reunionu zasílejte na emailovou adresu: reunion.cvp@seznam.cz**
- **Uzávěrka dalšího čísla: 2.5.2005**

REUNION ČESKÝCH RYTÍŘŮ ŘÁDU SV. LAZARA JERUSALEMSKÉHO
Vydává České Velkopřevorství Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jerusalemského, Karlova 28, Praha 1, www.osjl.org, www.oslj.cz · Vedoucí redaktor: Michal Olekšák, OLJ
Grafická úprava a tisk: Agentura **HOZA Q**.
ISSN 1214 - 7443